

תפלה ותורה - אותו דבור עולה
ובוקע רקיעים, ועומד במקום
שעומד, עד שנכנס הלילה,
והנשמה עולה ואוחזת אותו
הדבור ומכניסותו לפני המלך.

ובשאותו דבור אינו כראוי, והוא
דבור מדבורים רעים, מלשון
הרע - אותו הדבור עולה למקום
שעולה, ונרשם אותו דבור ואותו
חטא על האדם. זהו שכתוב (מיכה
ז) משכבת חיקך שמר פתחי פיך.
ולכן אשרי אדם לא יחשב ה' לו
עון, אימתי? כשאין ברוחו רמיה.

רעיא מהימנא (רועה הנאמן)

מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן
חמשים שנה כל הבא לעבד
עבדת עבדה ועבדת משא באהל
מועד. מצוה זו להיות הלויים
משוחררים במקדש. ואף על גב
שבארנו למעלה, כאן צריך
לחדש דברים, שהרי הפהן
מקריב קרבן, והוא מיכאל. לוי
הוא גבריאל, הוא צריך לנגן.

וסוד הדבר - (תהלים מב) יומם יצוה
ה' חסדו, זה חסד כהן גדול,
שמיכאל הוא כהן הדיוט לגבי
רבנו, ועם כל זה שהדיוט הוא
אצל רבנו - הוא מלך חיות
הקדש. וברכת הדיוט אל תהי
קלה בעיניך, וזהו יומם יצוה ה'
חסדו.

ובחירה שירה עמי - זו גבורה.
שירה - (דברים לג) בכור שורו הדר
לו. (יחזקאל א) ופני שור מהשמאל.
וגבריאל שלוחו, וצריך לשורר
ולנגן בחדוה בין התורה, (להתעסק
לשלח קרבות לפני המלך בשמחה. ומי שאין לו
רשות) להתעסק בתורה, יקיים (איכה
ב) קומי רני בליל לראש אשמורות.
ויאמר באשמורות כמה סליחות
ותחנונים ובקשות בכל מיני רנה

כדקא יאות, מלה קדישא דאורייתא וצלותא.
ההיא מלה סלקא, ובקע רקיעין, וקיימא
באתר דקיימא, עד דעאל ליליא, ונשמתא
סלקא ואחיד לההיא מלה, ועאיל לה קמי
מלכא.

וכר ההיא מלה לאו איהי כדקא יאות, ואיהי
מלה ממילין בישין, מלישנא בישא,
ההיא מלה סלקא לאתר דסלקא, וכדין
אתרשים ההיא מלה, וההוא חובה עליה דבר
נש, הדא הוא דכתיב, (מיכה ז) משוכבת חיקך
שמור פתחי פיך. ובגין כך (תהלים לב) אשרי אדם
לא יחשוב יי לו עון. אימתי. כשאין ברוחו
רמיה.

רעיא מהימנא

מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא
לעבוד עבדות עבודה ועבדות משא באהל מועד.
(במדבר ד) פקודא דא להיות הלויים משוחררים במקדש. ואף
על גב דאוקימנא לעילא, הכא צריך לחדש מלין, דהא
כהן איהו מקריב קרבנא, ואיהו מיכאל. לוי איהו
גבריאל. איהו צריך לנגנא.

ורוא דמלה, (תהלים מב) יומם יצוה יי חסדו, דא חסד
כהנא רבא דמיכאל איהו כהן הדיוט לגבי מאריה,
ועם כל דא דהדיוט איהו אצל מאריה. מלך דחיות
הקדש איהו. וברכת הדיוט אל תהי קלה בעיניך, והאי
איהו יומם יצוה יי חסדו.

ובלילה שירה עמי, דא גבורה. שירה: (דברים לג) בכור
שורו הדר לו. (יחזקאל א) ופני שור מהשמאל,
וגבריאל שלוחיה, וצריך לשורר ולנגן בחדוה בחמרא
דאורייתא, (להתעסק לשלח קרבנא קמי מלכא בחדוה ומאן דלית
ליה רשו) להתעסק באורייתא, יקיים (איכה ב) קומי רני בליל
לראש אשמורות.

ויימא באשמורות, כמה סליחות ותחנונים ובקשות, בכל מיני רנה בגרוניה, דאיהו כנור